

«Партнерська взаємодія з дитиною»

(консультація для батьків)

Взаємодія дитини з батьками є першим досвідом взаємодії з навколишнім світом. Цей досвід закріплюється й формує моделі поведінки з іншими людьми які передаються від покоління до покоління. Збереження добрих стосунків зі своїми близькими людьми та батьками - передумова за якої особистість нормально розвиватиметься. Отже, добре ставлення близьких, а особливо мами і тата, необхідно дитині також бажання заслухати їхню похвалу, що є вагомим чинником виховання.

Потреба у визнанні – одна із найбільш значущих людських потреб. В ім'я цього дитина вчиться бігати, стрибати, малювати, конструювати, та взагалі хоче усе робити краще.

Ніколи не знецінюйте своєї дитини! Не можна ніколи заявляти їй «іде геть, я тебе не люблю». По-перше це неправда, по-друге лише уявіть собі якого відчуття катастрофи й вимовного жаху зазнає ваша дитина тільки через те, що вам урвався терпець. Не можна також казати малому, що він тупий брехун, злодюжка, упертий віслик, тощо. Не вважайте будь ласка що приниження – дійовий засіб. Воно ще ніколи не давало позитивного результату. «з тебе ніколи путнього не вийде» типова образа гідності дитини який результат? Позбавлення перспективи, знецінення особистості не зміцнюють віри дитини у себе. Тільки батьківська любов і віра народжують оптимізм, бажання бути кращим, який підтримує малюка до справдження батьківських очікувань.

Дитина завжди потребує емоційної підтримки, особливо батьківської. І коли це зовсім маленька, і коли виросте теж. Але на цьому початковому етапі батьки емоційно завжди з нею, завжди за неї, навіть коли вона дуже завинила. Намагаючись не знищувати прагнення дитини до визнання, треба давати правильний напрямок розвитку цієї потреби. Саме тут варто звернутися до

батьківської інтуїції, яка підкаже, як зробити так, дитина за власним бажанням, свідомо прагнула подолати свої недоліки.

Батьки не повинні пропускати повз своєї уваги негаразди у дитини. Помітити це, підтримати її означає додати їй сили у найважчому – творені самої себе. Наша дитина вже хоче бути особистістю, і вона нею є, коли долає в собі погане, коли засмучується і переживає через свою недосконалість, слабкості та провини, коли прагне бути хорошою, коли її альтруїстичне «треба» перемагає егоїстичне «хочу» і це нас дуже тішить. Але все-таки найбільша радість батьків полягає в тому, що їхня дитина несхожа ні на кого в світі. Всі діти різняться одне від одного, навіть якщо в них одні батьки. Не залежно від умов виховання в цьому світі живуть несхожі між собою діти, які стануть в майбутньому несхожими між собою дорослими.

Принципи виховання партнерської взаємодії з дитиною:

1. Уважно слухати дитину, батьки які уважно слухають свою дитину, покажуть їй що вони прислухуються до думки сина чи доньки і цінують її, що сприяє зміцненню самоповаги.
2. Уникати і не допускати таких дій і слів, що можуть образити дитину чи озлобити їх.
3. Виражати думки, почуття без агресивності; батьки мають чесно говорити про те що вони відчують; проявляючи власні почуття поважати особистість дитини.

Батьківська любов має бути мудрою.